

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).
Τροπάρια.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα, καὶ Μάρτυς ἐξημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπε, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ, τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρηγορία ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρὰν τὴν ὑπέρολαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, ἱερεῦ Ὅσιε, ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὃ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).
Τροπάρια.

Ἄφοῦ ἀφιερώθηκες στὸν Κύριο ὀλόκληρος ἀπὸ τῆ νεότητά σου, αὐτὸν ἐπόθησες καὶ αὐτοῦ τὰ ἴχνη ἀκολούθησες· καὶ ἀφοῦ καθαρίσθηκες ἀπὸ κάθε κηλίδα τῶν παθῶν, ἔλαβες ὡς πλοῦτο τὴν θεία χάρη, νὰ ἐκτελεῖς θεραπείες, καὶ νὰ θαυματουργεῖς τὰ παράδοξα· καὶ ὑπῆρξες Μάρτυρας μένοντας ἀκλόνητος σέ ὅλες τίς ἐπιθέσεις τῶν τιμωριῶν μέ τῆ δύναμη Ἐκείνου, πού θυσιάσθηκε στό Σταυρό· τὸν ὁποῖο διαρκῶς ἰκέτευε γιὰ τίς ψυχές μας.

Ἐνῷ τό μακάριό σου σῶμα τό καρτερικώτατο (τό ὑπομονητικώτατο) καὶ ἀνίκητο καρφωνόταν μέ καρφιά, ἀθλητὰ Χαράλαμπε, ἂν καὶ σέ συνέτριβαν, διατηροῦσες τὴ ψυχὴ σου ἀμετάτρεπτη καὶ τό νοῦ ἀσύλητο (ἄθικτο)· διότι θεϊκός ἔρωτας σέ θέρμαινε πλούσια ἐσωτερικά, καὶ σέ παρακινούσε, νὰ ὑποφέρεις κάθε ἐφευρετικότητα τῶν τιμωριῶν, ἀγωνιστὴ Μάρτυρα, συμμετοχε τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο ἰκέτευε διαρκῶς γιὰ τίς ψυχές μας.

Ἐπειδὴ ἀγωνίσθηκες, ἔλαβες ὡς κληρονομία τὴν ὑπέρολαμπρη χαρὰ καὶ τὴν ὑπέρτιμη δόξα καὶ τὴν αἰώνια ἀγαλλίαση, ὅσιε ἱερέα, ἔντιμε ἀθλητὴ, στρατιῶτη γενναιότατε, ὃ ὁποῖος μέ τὰ ρεύματα τῶν αἱμάτων σου βύθισες ὀλοκληρωτικά τὰ στρατεύματα καὶ τίς παρατάξεις τοῦ διαβόλου· μέ τῆ θεία χάρη, καὶ μέ τὴν ἀγία προσευχὴ σου

ἐντεύξει, νεκρούς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρηρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαράλαμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διὸ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασιῶν, ἢ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε, ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπέιληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα...

Ἔθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως Ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητής, θεόφρον Χαράλαμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ

ἀληθινὰ ἀνέστησες νεκρούς, καὶ παρακαλεῖς μέ θάρρος γιὰ τίς ψυχές μας.

Παρέδωσες τὸ σῶμα σου στὰ βασανιστήρια, φημισμένε, ἀλλὰ διατήρησες τὴν ψυχὴ σου ἀγνή, ἀνόθευτη, ἀπὸ κάθε ἁμαρτία καὶ ἀπὸ τὴν ἀσεβεία τῶν παρανόμων βασανιστῶν, καὶ ἀφοῦ ὑψώσες τὸ νοῦ σου μετέωρο, παμμακάριστε Χαράλαμπε, πρὸς τὸν Κύριο καὶ Πλάστη σου, καταξιώθηκες νά κατοικεῖς σέ οὐράνιο νυμφώνα.

Ἔδωσες τὸν ὑπηρέτη σου σ' ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, Κύριε, τὸν ἔνδοξο Χαράλαμπη ὡς ἀλάθευτη θεραπεία πολυποίκιλων ἀσθενειῶν, καὶ πολὺ μεγάλο καταστροφέα τῆς πλάνης· γι' αὐτὸ καὶ δοξάζουμε τὴ φιλάνθρωπη εὐσπλαχνία σου, πολυεύσπλαχνε Κύριε καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Τὸ χάρισμα τῶν θεραπειῶν ἀναδεικνύει σέ ὅλους, ἀθλοφόρε Χαράλαμπε, τὴ χάρη πού ἔλαβες ἀπὸ τὸ Θεὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴ διάνοια, καὶ ἐμφανίζεται σέ ὅλους ὡς χάρη, καὶ τὸ ἀμέτρητο πλῆθος τῶν θαυμάτων κηρύττει, Ἄγιε, τίς δωρεές σου· τίς ὅποιες δέχθηκες ἀληθινὰ ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογική, ἔνδοξε, ἀπὸ τὸ Χριστὸ τὸ Θεὸ μας, ἐσύ τὸ κόσμημα τῶν Μαρτύρων.

Δόξα ...

Προσέφερες στό Θεὸ θυσία ὑμνολογική, λειτουργώνας ὡς ἱερέας κανονικώτατος (σύμφωνος κατὰ πάντα μέ τοὺς κανόνες τῆς ἱερωσύνης) στόν Κύριο καὶ Κτίστη σου, τοῦ ὁποίου καὶ ἔγινες μιμητής τοῦ πάθους, Χαράλαμπε μέ τὸ θεϊκό φρόνημα· διότι προσέφερες τὸν ἑαυτό σου θυσία εὐπρόσδεκτη σ' Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος γιὰ σένα προσέφερε τόν

συναγάλλη αὐτῶ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρούσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν, σου· σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Προφητεία Ἡσαΐου. (ΜΓ'. 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ

ἑαυτοῦ του θυσία στό Θεό καί Πατέρα. Γι' αὐτό ἀγάλλεσαι μαζί του στίς οὐράνιες κατοικίες, στήν Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων (τῶν ἐκλεκτῶν)· στόν ὁποῖο καὶ πρεσβεύεις ἀδιάκοπα, νά λυτρωθοῦμε ἀπό ὀργή καὶ θλίψη, ἐμεῖς πού τιμοῦμε τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑορταστικὴ μνήμη σου, καὶ μέ πόθο θερμό προσκυνοῦμε τὴν Κάρα σου (τό κεφάλι σου), ἢ ὁποῖα ἀναβλύζει ἄπειρα θαύματα, καὶ διώχνει μακριά τὴ λοιμώδη ἀσθένεια, δίνοντάς μας ὡς βραβεῖο καὶ τὴ σωτηρία καὶ τὴ θεραπεία.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίο.

Ὁ προπάτωρ τοῦ Θεανθρώπου, ὁ Προφήτης Δαυΐδ, μελωδικά προφήτευσε γιὰ σένα, ἀπευθυνόμενος σ' Ἐκεῖνον πού ἔδειξε μεγαλεῖα σ' ἐσένα (Παναγία). Κάθισε ἡ Βασίλισσα στὰ δεξιά σου· διότι σὲ ἀνέδειξε Μητέρα καὶ πρόξeno (αἰτία) τῆς ζωῆς ὁ Θεός, πού εὐδόκησε (μᾶς ἔκανε τὴ χάρη), νά γίνει ἄνθρωπος ἀπό σένα, γιὰ νά ἀναπλάσει (ἀνακαινίσει) τὴν εἰκόνα του (τόν ἄνθρωπο), πού εἶχε φθαρεῖ ἀπό τὰ πάθη, καὶ ἀφοῦ βρῆκε τό πλανεμένο πρόβατο, πού περιπλανιόταν στὰ ὄρη, παίρνοντάς το στοὺς ὤμους του, νά τό φέρει στόν Πατέρα, καὶ μέ τό δικό του θέλημα νά τό ἐνώσει μέ τίς οὐράνιες δυνάμεις, καὶ γιὰ νά σῶσει, Θεοτόκε, τὸν κόσμο ὁ Χριστός, πού ἔχει τό μέγα καὶ πλούσιο ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14).

Αὐτά λέγει ὁ Κύριος. Ὅλα τὰ ἔθνη συγκεντρώθηκαν μαζί, καὶ σὲ λίγο θά συγκεντρωθοῦν καὶ οἱ ἄρχοντές τους.

αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μέτ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).
 (17 Ἰανουαρίου. (Σελίς 138-139).
 Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ...
 Σοφ. Σολομῶντος. (Ε'. 15-ΣΤ'. 3).
 (17 Ἰανουαρίου. (Σελίς 139).
 Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι...
 Ἐκτενής . Κεφαλοκλισία.
 (Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ποιός ἀπὸ τῶν ψεύτικων θεῶν μπορεῖ νὰ τὰ ἀναγγελεῖ αὐτὰ τὰ μελλοντικά γεγονότα, ἢ ποιός θὰ προφητεύσει σ' ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρεις αὐτά; ἄς φέρουν οἱ εἰδωλικοί θεοὶ τοὺς μάρτυρές τους, καὶ ἄς προσπαθήσουν νὰ δικαιοθοῦν, γιὰ ὅσα εἶπαν. Ἐσεῖς ὅμως οἱ δικοὶ μου Προφῆτες εἰσθε μάρτυρές μου, καὶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, εἶμαι μάρτυρας ἀληθινός, καὶ ὁ δοῦλος μου, ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, τὸν ὁποῖο ἐγὼ διάλεξα (γιὰ νὰ εἶναι μάρτυράς μου), γιὰ νὰ γνωρίσετε, καὶ νὰ πιστέψετε, καὶ νὰ κατανοήσετε, ὅτι ἐγὼ ὑπάρχω πράγματι. Πρὶν ἀπὸ μένα δέν ὑπῆρξε ἄλλος Θεός, καὶ δέ θὰ ὑπάρξει μετὰ ἀπὸ μένα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, καὶ δέν ὑπάρχει ἄλλος ἐκτός ἀπὸ μένα, πού θὰ σᾶς σώσει. Ἐγὼ προανήγγειλα τὴν ἀπελευθέρωσή σας καὶ σᾶς ἐλευθέρωσα, καὶ σᾶς ὠνεΐδισα (σᾶς ἤλεγξα), καὶ δέν ὑπῆρξε μεταξύ σας ἄλλος Θεός, γιὰ νὰ σᾶς ὑπερασπισθεῖ. Ἐσεῖς λοιπὸν εἰσθε οἱ μάρτυρές μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας. Ἐγὼ ὑπάρχω προαιώνια, καὶ δέν ὑπάρχει κανεὶς πού μπορεῖ, νὰ ἐλευθερώσει κανένα ἀπὸ τὰ χέρια μου. Θὰ πραγματοποιήσω, ὅ,τι ἀποφάσισα, καὶ ποιός μπορεῖ, νὰ τὸ ματαιώσῃ; Ἔτσι λέγει ὁ Κύριος, ὁ Θεός πού σᾶς ἐλευθερώνει, ὁ Ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).
 (17 Ἰανουαρίου. (Σελίδα 138-139).
 Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ...
 Σοφ. Σολομῶντος. (Ε'. 15-ΣΤ'. 3).
 (17 Ἰανουαρίου. (Σελίδα 139).
 Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι...
 Ἐκτενής . Κεφαλοκλισία.
 Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

<p>Απόστιχα Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπειληφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.</p> <p>Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.</p> <p>Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἢ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρῦουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.</p> <p>Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.</p> <p>Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθύς ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιοτάτον ἀθλητὴν, τὸν δυοὶ στέμμασι</p>		<p>Απόστιχα Πολυφημισμένε Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὰ Χαρά- λαμπε, ἐσύ ἀνακήρυξες μέσα στό ἀθλητικό στάδιο τόν Χριστό Θεό καὶ ἄνθρωπο· γι' αὐτό καὶ ἀγωνίσθηκες κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἐνισχυόμενος ἀπὸ τῆ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἔλαβες τό στεφάνι· γι' αὐτό ὅλοι σεβόμα- στε (τιμοῦμε) τὴν κάρα σου (τό ἱερό λείψανο τῆς κεφαλῆς σου).</p> <p>Στίχ. Ὁ Δίκαιος θά ἀνθήσει, ὅπως ὁ φοῖνικας (ἢ χουρ- μαδιά), καὶ θά πολλαπλασιασθεῖ, ὅπως οἱ κέδροι στό Λί- βανο.</p> <p>Καμαρώνει σήμερα ὅλη ἢ χριστιανικὴ Ἑλλάδα, διότι ἀπέκτησε τὴ δική σου κάρα (κεφαλή), ὡς βρύση πού ἀναβλύζει ρεῦματα θεραπειῶν, καὶ πλοῦτο ἀνεξάντλητο, καὶ χάρη πού ποτέ δέν ἀδειάζει, καὶ ἀπομακρύνει τίς ἀσθένειες, καὶ τὴ λοιμώδη ἀσθένεια, τὴν ἰδιαίτερα κατα- στρεπτικὴ, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού σέ μακαρίζουν.</p> <p>Στίχ. Μέ τοὺς Ἁγίους του στή γῆ ἐθαυματούργησε ὁ Κύριος.</p> <p>Ἐπειδὴ ἀνέστησες νεκροὺ μέ προσευχή, ἔκανες τοὺς ἀσεβεῖς, νά ζαρῶσουν ἀπὸ φόβο, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους καὶ πάρα πολλοὺς ὀδήγησες στό Χριστό, Παμμακάριστε, καὶ ἐπειδὴ θεράπευσες ἀμέσως τό δαιμονισμένο, τὴ Γαλήνη τὴ βασιλίσα τὴν προσείλκυσες ἀπὸ τὴν πλάνη τοῦ δαίμονα, καὶ τὴν ὀδήγησες στό Χριστό στεφανωμένη ὡς παρθενο- μάρτυρα.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Τό πνευματικὸ διαμάντι τῆς ὑπομονῆς, ἀδελφοί, τόν γενναιοτάτον ἀθλητὴ, πού στέφθηκε (στεφανώθηκε) μέ</p>
---	--	--

κατεστεμμένον, Ίερωσύνης καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαράλαμπε, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ πλάνης ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κἄρα εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις....Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμας.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον....

(17 Ἰανουαρίου. Σελίς 142).

Ἀπόλυσις.(Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).

δύο στέμματα, τῆς ἱερωσύνης καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἀπὸ τοῦ χέρι τοῦ Βασιλέως τῶν πάντων τοῦ Θεοῦ, τὸν Χαράλαμπο τὸν μέγιστο μεταξύ τῶν Μαρτύρων, ἄς τὸν ἐγκωμιάσουμε. Διότι αὐτός, ἀφοῦ πάλεψε νικηφόρα μέ τὸν κακοῦργο (τὸ δαίμονα), ἔστησε μεγάλο μνημεῖο νίκης ἐναντίον τῆς πλάνης. Καὶ τώρα στὸν οὐρανὸ ζητεῖ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, νὰ δώσει σ' ἐμᾶς ἄφεση ἁμαρτιῶν, καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ποικίλες ἀρρώστιες, σ' αὐτούς πού τρέχουν κοντὰ του θερμά, καὶ ἀσπάζονται μέ εὐλάβεια τὴν Κἄρα του, καὶ ἐκτελοῦν μέ πόθο τὴν ἐτήσια μνήμη του, καὶ ζητοῦν μέσῳ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ συγχώρηση καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀπὸ διαφοροὺς κινδύνους φύλαγε τοὺς δούλους σου, εὐλογημένη, Θεοτόκε, γιὰ νὰ σε δοξάζουμε ἐσένα τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μας.

Νῦν ἀπολύεις....Τρισάγιο.

Συλλειτουργικό. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ λυχνάρι πάντα φωτεινὸ τῆς οἰκουμένης ἀναδείχθηκες, σοφέ Χαράλαμπε· ἔλαμψες μέσα στό κόσμον μέ τὸ μαρτύριο, ἔλυσες τὸ σκοτάδι τῶν εἰδώλων, Μακάριε, γι' αὐτό μέ θάρρος πρέσβευε στό Χριστό, νὰ σωθοῦμε ἐμεῖς.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον....

(17 Ἰανουαρίου. Σελίδα142).

Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ. ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.
(Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31).
Καθίσματα.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην
ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης
Χαράλαμπε, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας
ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμακάρο γενόμενος·
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...Καὶ νῦν ...

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ
ἐβάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ
πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας
γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως!
Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἑφῶς, καὶ
πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς,
Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά
σου λείψανα.

Δόξα...

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, Ἱερῶς
ἀνέδειξε, τὸ Ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενηχθὲν
ιερῶτατε, τῷ Θείῳ Λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.
(Συλλειτουργικό. Σελίς 17-31).
Καθίσματα.

Ἐλαμψες μέ τὰ ἔργα τῆς εὐσεβείας, ἔσβησες τὴν πλά-
νη τῆς κακοδοξίας (τῆς ἀσεβείας), ὡς στρατιώτης τοῦ
Χριστοῦ, Μάρτυρα Χαράλαμπε, καὶ καταντρόπιασες τίς
φάλαγγες τῶν παρανόμων, καὶ ἔγινες, Παμμακάριστε,
τροπαιοφόρος (νικητής)· Ἐνδοξε Μάρτυρα, ἰκέτευε τὸν
Χριστὸ τὸν Θεό, νά δωρίσει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...Καὶ νῦν ...

Θαῦμα πολὺ μεγάλο! πῶς ἐκράτησες στίς ἀγκάλες
σου, Μητέρα Παρθένε, αὐτὸν πού κρατᾶ τὰ πάντα στήν
παλάμη του· καὶ ἀπὸ τὰ στήθη σου ἔθρεψες μέ γάλα, τὸν
τροφοδότη καὶ Πλάστη τῆς φύσεως! Κόρη πάναγνη, αὐτὸν
διαρκῶς ἰκέτευε, νά δωρίσει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς φωστὴρας ἀνέτειλες ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, καὶ φώτι-
σες τοὺς πιστοὺς μέ τίς ἀκτινοβολίες τῶν θαυμάτων σου,
Ἱερομάρτυρα Χαράλαμπε· γι' αὐτὸ τιμοῦμε τὰ ἱερά σου
λείψανα.

Δόξα ...

Τὸ ἅγιο Πνεῦμα, Ἱερομάρτυρα, μέ ἱερό τρόπο σέ
ἀνέδειξε, σοφέ, τὸ ἱερό θῦμα πού προσφέρθηκε, ιερῶτατε,
στὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δοξάσθηκες κατὰ τρῶ-
πο θεϊκό.

Καὶ νῦν ...

Μωυσῆς ἔώρακε πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραينوμένη. Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν ἀπειρογάμον θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελίς 11).

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τάξις τοῦ Εὐγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 33).

Εὐαγγέλιον.

Ὁ Μωυσῆς σέ εἶδε ὡς βᾶτο πυρφόρο (φορτωμένη μέ φωτιά), ἡ ὁποία κράτησες τὴ φωτιά πού φωταγωγεῖ τίς ψυχές, ὅμως δέν κήκες, Πάναγνη, ἀλλά ἀντίθετα μᾶλλον γέμισες ἀπό θεία χάρη.

Ἡ Ἑλλάδα κατάπληκτη ἀπό τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς σου, καὶ τὴ λαμπρότητα τοῦ μαρτυρίου σου σοῦ φωνάζει χαρούμενη. Σήμερα τιμοῦμε τὴ σεβάσμια κεφαλὴ σου, σύντριψε τὴν ἀλαζονεῖα τῶν ἐχθρῶν μας, Ἄγιε, καὶ λύτρωσε ἀπό τοὺς κινδύνους καὶ τίς ἀσθένειες, ἐμᾶς πού σέ ὑμνοῦμε.

Δόξα ...Καὶ νῦν ...

Αὐτὴν πού γέννησε τὸν Θεό χωρὶς πείρα γάμου, πού χώρεσε στὴν κοιλία της τὸν ἀχώρητο, καὶ ἔθρεψε μέ τὸ γάλα της τὸν τροφοδότη τοῦ παντός, πού μόνη μπόρεσε, νά λυτρώσει ἀπό τὴν κατάρα τὸ ἀνθρώπινο γένος, τὴν πάναγνη Κυρία, ἄς τὴν ὑμνήσουμε φωνάζοντας ὅλοι μαζί. Χαῖρε ἡ Χαριτωμένη.

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελίδα 11).

Προκείμενο.

Ὁ Δίκαιος θά ἀνθήσει ὡς φοίνικας, καὶ θά πολλαπλασιασθεῖ ὅπως οἱ κέδροι στό Λίβανο.

Στίχ. Φυτευμένος στόν οἶκο τοῦ Κυρίου, στίς αὐλές τοῦ Θεοῦ μας θά ἀνθοφορήσει.

Τάξη τοῦ Εὐγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 33).

Εὐαγγέλιο.

Κατά Λουκᾶν. (ΚΑ'. 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. προσέ-
χετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ'
ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδίδόντες
εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ
βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·
ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς
τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι·
ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ
δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ
ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ
γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ
θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς Μάρτυρος,
ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον
συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους,
φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερρον
μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς
αὐτὸν βοήσωμεν. Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς, τὸν
εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37).

Κατά Λουκᾶν. (ΚΑ'. 12-19).

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητές του. Προσέχετε ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους· διότι θὰ βάλουν τὰ χέρια τους ἐπάνω σας, καὶ
θὰ σᾶς καταδιώξουν παραδίδοντάς σας σὲ συναγωγές καὶ
φυλακές, καὶ θὰ σᾶς ὀδηγήσουν σὲ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες
ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου· καὶ θὰ εἶναι γιὰ σᾶς μαρτυρία.
Βάλτε λοιπὸν στίς καρδιές σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε τί θὰ
ἀπολογηθεῖτε· διότι ἐγὼ θὰ σᾶς δώσω ἰκανότητα καὶ σο-
φία, στὴν ὁποία δέν θὰ μπορέσουν, νὰ φέρουν ἀντίρρηση,
οὔτε νὰ ἀντισταθοῦν, ὅλοι πού εἶναι ἀντίθετοί σας. Καὶ θὰ
παραδοθεῖτε ἀπὸ γονεῖς καὶ ἀδελφούς καὶ συγγενεῖς καὶ
φίλους, καὶ θὰ θανατώσουν κάποιους ἀπὸ σᾶς, καὶ θὰ
εἴσθε μισητοὶ ἀπὸ ὅλους ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου· ὅμως
οὔτε μία τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι σας δέν θὰ χαθεῖ (χωρὶς τὴ
συγκατάθεσή μου). Μὲ τὴν ὑπομονή σας κερδίστε τίς ψυ-
χές σας.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35).

Πεντηκοστάριο.

Τὴ φάλαγγα τὴ στεφανωμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ τοῦ
φωτεινοῦ Μάρτυρα, πού θυσιάσθηκε πρόθυμα γιὰ τὸ Χρι-
στό, τὴν ἀγιασμένη συμμαχία τοῦ Ἱερομάρτυρα Χαραλά-
μπους, φίλοι τῶν Μαρτύρων, ἐλᾶτε νὰ τὴν τιμήσουμε, καὶ
ἀφοῦ τελέσουμε τὴν ἱερὴ πανήγυρη τοῦ πνευματικά, ἅς
φωνάξουμε σ' αὐτόν. Ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν ἀπειλή τοῦ
θανατικοῦ τό λαό σου μὲ τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα, καὶ σῶσε
μας ἀπὸ κάθε περιστάση.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37).

<p>Κανόνες. Ωιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 145-147). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε. Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῷ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπῶνυμε. Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἀλμυράν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀεὶ. Θεοτοκίον. Ἄμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν. τῆ σῆ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβεία, σῶσόν με. Τοῦ Ἁγίου Δεύτερος. Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιόματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θειάν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι, ταῦτα δυνήσομαι. Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας· ἀνθ' ὧν ἔστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου. Βασιλεῖον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο,</p>		<p>Κανόνες. Ωιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 145-147). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Χορεύοντας στὰ πνευματικά σκηνώματα (κατοικίες) τῶν οὐρανῶν, καὶ λαμπόμενος ἀπὸ τό ἀνέσπερο (ἀβασίλευτο) φῶς, λύτρωσέ με ἀπὸ τὰ πάθη μέ τις πρεσβεῖες σου, σοφέ, γιὰ νά σέ ὑμνήσω. Ἡ φωτοφόρος μνήμη σου ἀστράφτει ἡλιακές χάρες, καὶ φωτίζει αὐτοὺς πού σέ τιμοῦν κατ' αὐτήν, Μάρτυρα πού ἔχεις ἀληθινά τό ὄνομα τῆς λαμπρότατης χαρᾶς. Ἀφοῦ πλημμύρισες μέ τις ρανίδες τῶν αἱμάτων σου τὴν ἀλμυρή θάλασσα τῆς ἀπιστίας, ἔγινες ποταμός τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ποτίζοντας ἀληθινά τὴν Ἐκκλησία πάντοτε. Θεοτοκίο. Καταιγίδες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ἐναντία κύματα τῶν λογισμῶν, καὶ ἐπιθέσεις τῶν παθῶν ἐπιτέθηκαν ἐναντίον μου. Σῶσε με, Θεοτόκε, μέ τὴ δική σου ἰσχυρή πρεσβεία. Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος. Ἐπιθυμώντας νά ὑμνήσω τὴν πανσεβάσμια κάρα (κε- φαλή), Κύριε, καὶ τοὺς ἀγῶνες τοῦ ὑπηρέτη σου, ζητῶ θεία λάμψη ἀπὸ ψηλά, γιὰ νά μπορέσω, νά τὰ ἀνυμνήσω. Τόν Σεβῆρο τόν ἄθεο, τό λιοντάρι πού οὐρλιαζε, μαζί μέ τόν παράφρονα Κρίσπο, τόν ἐξουδετέρωσες, Χαράλα- μπε, ἐλέγχοντας τὴν ἀσέβειά τους· γι' αὐτά στεφανώθηκες ἀπὸ τό χέρι τοῦ Κτίστου σου. Βασιλικό κόσμημα σέ ἔχει ἡ Ἐκκλησία, καὶ διώκτη τῶν</p>
--	--	---

δαιμόνων διώκτην τε, θεϊε Χαράλαμπες,
νοσημάτων τε, παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἐορτάζει
σου, τὴν μνήμην Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον
ὕμνησωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν
πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον
μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε, πιστούς τῇ χάριτι.

Ωιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 147).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ
πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ
πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς
ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θεία κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον
θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς
στερεός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὀπλίτης θείας
παρατάξεως.

Αἱμάτων ρεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος
πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν,
κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ
προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἄγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία,
ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ Πύλη
μόνος Χριστός, ἦν διήλθε, σῶζων τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ ἁγίου. Δεύτερος.

«Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, πιστῶς

δαιμόνων, θεϊκὴ Χαράλαμπε, καὶ φυγαδευτὴ τῶν διαφό-
ρων ἀσθενειῶν· γι' αὐτὸ γιορτάζει τὴ μνήμη σου, Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Ἄς ὑμνήσουμε τὴ Μαρία τὴν ἀμόλυντη καὶ Θεοτόκο,
τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴ στάμνα τὴν ὀλόχρυσον, πού κράτησε
μέσα της τὸ ἐκ φύσεως θεϊκὸ μάννα, πού κάθε φορὰ τρέ-
φει τοὺς πιστοὺς μὲ τὴ χάρη.

Ωιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. Σελίδα 146-7).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Δέν εἶναι δυνατὸ καθόλου, νὰ διηγηθεῖ κάποιος τὰ
πλήθη τῶν θαυμάτων τὰ ὁποῖα ἔκενες, ὅταν ἀκόμη βρι-
σκόσουν στὴ ζωὴ, καὶ ἀφοῦ ἔφυγες πρὸς τὸν Θεό,
Ἀθλοφόρε Μάρτυρα ἀξιοθαύμαστε.

Ἐνισχυμένος ἀπὸ τὴ θεία δύναμη ἐξουδετέρωσες τὸ
θράσος τῶν ἀνόμων, ὡς στερεός στρατιώτης, ἀθλητά Χα-
ράλαμπε, ὡς ὀπλίτης θεϊκοῦ στρατεύματος.

Μόλις ἔτρεξαν οἱ βρῦσες τῶν αἱμάτων τοῦ σώματός
σου, ἔσβησαν ἐντελῶς ὅλη τὴ φλόγα τῆς ἀσεβείας καὶ τὴ
φοβερὴ πυρκαϊά· καὶ σοῦ προεξένησαν τὸ χεῖμαρρο τῆς
ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Γέννησες, Παναγία, τὸ Θεὸ τὸν Ἄγιο τῶν Ἁγίων, καὶ
ἔτσι ἀποδείχθηκες κατοικία τῆς ἀγιότητος, καὶ πύλη τὴν
ὁποῖα πέρασε μόνος ὁ Χριστός σῶζοντας τὸ ἀνθρώπινον
γένος.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

Τοὺς ὕμνολόγους σου, Θεοφόρε, (ἐσύ πού ἔχεις τὸ

συνελθόντας ἐν ναῶ τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσιμον, φρούρει καὶ διαφύλαττε σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος».

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἢ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὐρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομήτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Μικρὰ Συναπτὴ.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38).

Καθίσματα.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, Ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμπας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον,

Θεό), οἱ ὅποιοι συγκεντρώθηκαν στό ναό, νά προσκυνήσουν τὴν ἱερὴ καὶ σεβάσιμα κάρα σου (τό κεφάλι σου), φρούρει καὶ διαφύλαττε ἀπό τὰ σκάνδαλα τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀφοῦ ἀνέστησες νεαρό νεκρό, καὶ φάνηκες φυγαδευτῆς τῶν δαιμόνων, ἐξέπληξες πλήθη ἀνθρώπων, καὶ τοὺς ὀδήγησες στό Χριστό μέ τό μαρτυρικό σου αἷμα, ἀρπάζοντάς τους ἀπό τὰ χέρια τοῦ δράκοντα.

Ἐλᾶτε τό πλήθος τῶν Χριστιανῶν, νά ὑμνήσουμε μέ πίστη τό Μάρτυρα τοῦ Κυρίου, καὶ νά στεφανώσουμε τὴν πανσεβάσιμα κάρα του μέ ὕμνους πνευματικούς, γιά νά βροῦμε συγχώρηση τῶν πταισμάτων.

Θεοτοκίο.

Ἀφοῦ χώρεσες στήν κοιλιὰ σου τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Θεό Λόγο, πού εἶναι ἀχώρητος σέ ὅλο τόν κόσμο, τόν κράτησες στίς ἀγκάλαις σου, Παρθένε Μητέρα ἀμόλυντη, καταφύγιο τῶν Χριστιανῶν.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38).

Καθίσματα.

Στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ λυχνάρι ἄσβεστο τῆς οἰκουμένης, ἀναδείχθηκες, ἀθλοφόρε Χαράλαμπε, καὶ ἀφοῦ ἔλαμψες φαιδρότερα ἀπό τόν ἥλιο, διώχνεις τό σκοτάδι τῶν δαιμόνων, Μάρτυρα ἔνδοξε, ἰκέτευε τόν Χριστό τόν Θεό, νά δωρίσει σ' ἐμᾶς τό μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Ἐμεῖς τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, ἀφοῦ συγκεντρωθοῦμε μέ εὐσέβεια, ἅς ἐγκωμιάσουμε ἐπάξια τόν Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ τόν μέγα Χαράλαμπο, τόν ἀδαμάντινο καὶ νικητὴ

ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 149).

Ὁραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλάϊσαι, Χαράλαμπες τῶν ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε, ἀνδρεία, ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δεῖξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας Ἐνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται σοῦ τὰς πλευράς, ἔξεν τοῖς ὄνουσι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούντες σοὶ ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὡσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς

τῶν ἀσεβῶν, τὸν πρόμαχο (ὑπερασπιστὴ) τῆς εὐσεβείας, ὁ ὁποῖος κήρυξε Θεὸν ὀλόκληρου τοῦ κόσμου τὸν Χριστό, τὸν Θεὸ καὶ ἄνθρωπο.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μαρία, πού εἶσαι τό σεβάσμιο δοχεῖο τοῦ Κυρίου, ἀνάστησε ἡμᾶς πού πέσαμε σέ χάος φοβερῆς ἀπογνώσεως καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· διότι ἐσύ εἶσαι ἀπὸ τῆ φύση σου σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ βοήθεια καὶ ἰσχυρὴ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 149).

Ἐγίνες ὠραῖος, ἀφοῦ χρίσθηκες μέ τό αἷμα τοῦ σεπτοῦ σου μαρτυρίου, καὶ λαμπρύνθηκες μέ τίς ὠραιότητες αὐτοῦ, Χαράλαμπε, στόλισμα τῶν ἀθλητῶν καὶ στήριγμα.

Συνέτριψες τά ξύλινα εἶδωλα τῶν δαιμόνων, Ἀθλοφόρε, μέ τῇ δικῇ σου ἀνδρεία, ἀναδεικνύοντας τὸν ἑαυτό σου ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ στήλη τῆς ἀληθινῆς καρτερίας καὶ ὑπόδειγμα.

Σηκώνοντας ψηλά τά χέρια, ἔνδοξε, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ σκότους, ἔξεναν τίς πλευρές σου μέ τά (σιδερένια) νύχια, προξενώντας σου τὴν ἀληθινὰ αἰώνια ἀπόλαυση.

Θεοτοκίον.

Δύναμη καὶ ὕμνος μας εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Κύριος, Πάν αγνη, ὁ ὁποῖος ἀνέτειλε ἀπὸ σένα ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγαθότητα, καὶ μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴν ἀρχαία παράβαση.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

Αὐτὸς πού κάθεται μέ δόξα στό θρόνο τῆς Θεότητος σέ δέχθηκε ὡς χρυσοπτερο περιστέρι, πού πετοῦσε ψηλά

οὐρανίους σκηνώσεις ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστήν καὶ περιδοξον».

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολυόλβος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττητου Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας, ταύτην Θεοῦ εἰς βασιλεία.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 150-151).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος στερεῶς, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὄλῳ σώματι ἔνδοξε, τῶν ἡλῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρί, ἐπανορθούμενος Πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθεῖς, ἔτρωσας καρδίαν

στὶς οὐράνιες κατοικίες ὡς ἀνίκητο καὶ ἔνδοξο ἀγωνιστή.

Λαμπρυνόμενος μέ τό φῶς τοῦ Θεοῦ, Μάρτυρα ἔνδοξε, στάθηκες ὄρθιος μπροστά στά δικαστικά βήματα (δικαστικές ἔδρες) αὐτῶν πού παρανομοῦσαν ἄφοβος, καὶ διακήρυξες ἐλεύθερα τό Χριστό Θεό τέλειο, πού ντύθηκε τή φύση τῶν ἀνθρώπων.

Ἀναδείχθηκε πράγματι μέγας θησαυρὸς καὶ πολύ πλούσιος ἡ τιμία κεφαλή σοῦ τοῦ ἀήττητου (ἀνίκητου), Χαράλαμπε, ἡ ὁποία ἀπομακρύνει τίς πολυποίκιλες ἀσθένειες καὶ τὴν πανώλη νόσο (τὴν πανούκλα) μέ τή δύναμη τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίο.

Ἄς ὑμνήσουμε τὴν πάναγνη Μαρία, τὴ Θεοτόκο, ἡ ὁποία γέννησε τόν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, τὴν ἐπουράνια πύλη πού εἰσάγει στά Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, αὐτοὺς πού τὴν δοξάζουν.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 150-151).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἀφοῦ μιμήθηκες, Μάρτυρα, στερεά τό θεϊκό πάθος τοῦ Χριστοῦ, πού ὑπέμεινε πάθη γιά μᾶς, ὑποφέρεις καρτερικώτατα τά καρφώματα τῶν καρφιῶν σέ ὄλο σου τό σῶμα, ἔνδοξε.

Διορθώνοντας τὴν ἔλλειψη λογικῆς τῶν διωκτῶν σου, πάνσοφε, ὁ Λόγος πού μαζί μέ τόν Πατέρα δέν ἔχει ἀρχή, δίνει λόγια στά ἄλογα ζῶα ὀλοκάθαρα, τά ὁποία δίνουν μήνυμα νά λυθεῖς ἀπό τά δεσμά.

Ἐνῶ τρυπήθηκες μέ τίς σοῦβλες, ἐτραυμάτισες τὴν

τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθή, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὀδήγησον, ἢ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

«Ἐξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴσιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν».

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς θείας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Ἐξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὐθις ὑγίανας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὡσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρὶ σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

καρδιά τοῦ φοβεροῦ ἐχθροῦ τῶν ἀνθρώπων μέ τῇ λόγῃ τῆς ἀνδρείας καὶ ὑπομονῆς σου, θεόφρον (μέ θεϊκό νοῦ) Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Μέ τό θεϊκό φῶς σου, Ἀγαθή, φωταγώγησε τὴ σκοτισμένη ἀπὸ τίς ἡδονές ψυχὴ μου, καὶ ὀδήγησέ με στό δρόμο τῆς σωτηρίας, ἐσύ πού μόνη γέννησες τόν Χριστό

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

Ἐκπλήττονται ὅλοι γιὰ τὴ θεϊκὴ δόξα σου· διότι ἡ πανσεβάσμια κάρα σου ἀπομακρύνει ἀρρώστιες, διώχνει δαίμονες, καὶ σέ ὅλους τοὺς πιστοὺς, πού τρέχουν κοντά σου, χαρίζει θεραπεία καὶ λύτρωση ἀπὸ τὰ δεινά.

Τὰ νοσήματα τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καταπαύονται, καθὼς προσκυνεῖται καὶ τιμᾶται μέ σεβασμό ἢ κεφαλή σου· διότι ὁ Χριστὸς μᾶς τὴν ἔδωσε ὡς θεραπευτήριο καὶ ἄμυνα ἀπὸ τὰ δεινά.

Ἐξεπλάγησαν οἱ δαίμονες καὶ οἱ ἄθεοι Ἕλληνες (οἱ εἰδωλολάτρεις) βλέποντας κομμένα φοβερά καὶ κρεμασμένα ἀπὸ τό σῶμα σου τὰ χεῖρα τοῦ ἡγεμόνα, τοῦ παράτολμου ὑβριστῆ· ἐσύ ὅμως ὡς μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ πάλι τόν ἔκανες ὑγιῆ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὡς πρόσωπο, Πάναγνη, κατέβηκε στήν κοιλιά σου, ἀμόλυντη, ὡς βροχὴ στήν τούφα τοῦ μαλλιῦ, καὶ ἔσωσε ὅλη τὴ φύση τῶν ἀνθρώπων, πού ξερᾶθηκε ἀπὸ τόν καύσωνα τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος.

<p>Ωιδή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 151-152). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος Λαμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σου φωτί, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε. Ἐνθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρί, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυράν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε. Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκός, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις καὶ προσευῆ, νεκρούς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα. Θεοτοκίον. Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς Μητέρ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον. Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος. «Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ Παμμάρκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα». Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτὴν σου, Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτη προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα. Μεγίστην χάριν ἀπειλήφας, θεόθεν ἀθλητὰ</p>		<p>Ωιδή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 151-152). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος Χρημάτισες (ὑπῆρξες) λαμπτήρας μέ τό φῶς τῶν ἄθλων σου (τῶν ἀγώνων σου), πού φωταγωγεῖς τὰ πέρα- τα, ὁμολογεῖς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τοῦ τυράν- νου, ἀγωνιστή τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστε. Πυρωμένος μέ τή φωτιά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, μέ τό δροσισμό τῆς πίστες ἔσβησες τή φωτιά τῶν ἀσεβῶν, δεί- χνοντας στούς ἀπίστους, ἀξιοθαύμαστε, τὰ θαυμάσια τοῦ Χριστοῦ. Ἐπιθυμώντας τὴν ἀθάνατη ζωὴ νέκρωσες τίς ἐμπαθεῖς κινήσεις τῆς σάρκας, καί μέ τὴν προσευχή ἀνέστησες νεκρούς, ἀνυμνώντας Ἐκεῖνον πού σ' ἐδόξασε σέ ὅλα. Θεοτοκίον. Ἐπειδὴ κλονίζομαι μέ τίς ἐχθρικές ἐπιθέσεις τῶν παθῶν, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, στερέωσέ με ἐπειδὴ γέννησες τὴν πηγὴ τῆς ἀπάθειας· διότι σ' ἐσένα κατέφυγα, τό μέγα καταφύγιο τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος. Ἐκτελώντας αὐτὴ τὴ θεϊκὴ καὶ πάντιμη ἑορτὴ τοῦ Παμμακάριστου, ἐλάτε νά ἀσπασθοῦμε τὴν πάντιμη κε- φαλή του, καί νά λάβουμε τὴ λύτρωση ἀπὸ τὰ δεινά. Ἐχοντας ὡς πηγὴ θεραπείῶν τὴ σεβάσμια κάρα σου, Χαράλαμπε, τρέχουμε κοντά σου θερμὰ ἀπονέμοντας σ' αὐτὴν προσκύνησι καὶ ὑμνώντας τό Θεό, πού σέ δόξασε. Ἀπέλαβες πολὺ μεγάλη χάρη ἀπὸ τό Θεό, ἀθλητὰ</p>
--	--	---

γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπε· κάραν τήν σήν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἱαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνή Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τήν σήν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Θησαυρὸν πολῦτιμον ἡ Ἐκκλησία, τήν σήν κάραν κέκτηται, Ἰερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπε· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερεὸν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπε τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσασατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

γενναιότατε, Μάρτυρα Χαράλαμπε· διότι σαφέστατα ὁ Θεὸς ἔκανε τὴ δική σου κάρα βρῦση θεραπειῶν.

Θεοτοκίον.

Μέσα σ' ἐσένα κατασκήνωσε ἡ φωτιά τῆς Θεότητος, ἀγνή Νύμφη τοῦ Θεοῦ, καὶ δέν κατέκαψε τὴ δική σου κοιλιά, παμμακάριστη, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν δρόσισε καὶ τὴν φώτισε.

Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Θησαυρὸ πολῦτιμο ἔχει ἡ Ἐκκλησία τὴν κάρα σου, (τὴν κεφαλὴ σου), Ἰερομάρτυρα Ἀθλητά, θριαμβευτά Χαράλαμπε· γι' αὐτὸ καὶ χαίρεται δοξάζοντας τὸν Κτίστη.

Οἶκος.

Τὸν στερεὸ ὀπλίτη καὶ στρατιώτη τοῦ Χριστοῦ, καὶ μεγάλο μεταξύ τῶν Μαρτύρων, τὸν Χαράλαμπε τὸν πανένδοξο, ἃς συγκεντρωθοῦμε, γιὰ νὰ τὸν ἐγκωμιάσουμε· διότι ἀγωνίσθηκε λαμπρὰ ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀλήθειας, καὶ τὴν ὀρθόδοξη πίστη τὴν κήρυξε κατὰ μεγαλειώδη τρόπο, τὴν πλάνη τῶν εἰδώλων τὴν κατήργησε, ἤλεγξε βασιλιά παρανομώτατο, καὶ ἀποκεφαλίσθηκε χαίροντας καὶ ἀγαλλόμενος· γι' αὐτὸ καὶ ἔλαβε τὸ στέφανι ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι τοῦ Ὑψίστου καὶ ἐγίνε συμπολίτης τῶν Ἀγγέλων. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων καταφιλώντας τὴν πάντιμη κεφαλὴ του καὶ στεφανώνοντάς τον μὲ ἐγκώμια, καὶ γλυτώνοντας ἀπὸ πολλά δεινὰ καὶ ἀρρώστιες χαίρεται δοξάζοντας τὸν Κτίστη.

<p>Συναξάριον Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους. Στίχοι. Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους, Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων. Τῆ δεκάτῃ Χαράλαμπες, ἐὼν ἐτμήθης ἀπὸ λαιμόν. Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60). Ωιδὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 154-155). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου, ὄβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας. Τῶν προσευχῶν τῆ δρόσῳ, παρανομούντων ἢ κάμινος, κατεσβέσθη Σοφέ, καὶ ἐρύσθης μελωδῶν τῷ ποιήσαντι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τῆ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων πιστούς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον. Ἦ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνω νηδυί σου, Θεοτόκε Ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου</p>			<p>Συναξάριο. Κατὰ τὴ δεκάτῃ αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους. Στίχοι. Ἐγίνες ἄξιος, Χαράλαμπε, ἀπὸ τό ξίφος, γιὰ τὴ λαμπρότητα καὶ τὴ χαρὰ τῶν Μαρτύρων. Κατὰ τὴ δεκάτῃ, Χαράλαμπε, ἀποκεφαλίσθηκες. Μέ τίς πρεσβείες τοῦ Ἁγίου σου, Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν. Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου. Συλλειτουργικό. Σελίδα 58-60). Ωιδὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 154-155). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Ἐρχόμενος σέ ἐπαφή μέ τά βασανιστήρια καὶ λιπαι- νόμενος (λιώνοντας) ἀπὸ τὴ φλόγα, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔγινες λαμπρότερος ἀπὸ τό χρυσάφι, καὶ χρημά- τισες (ὑπῆρξες) ἀληθινὰ ἱερὸ ἀφιέρωμα. Μέ τὴ δροσιά τῶν προσευχῶν σου τό καμίνι τῶν πα- ρανόμων σβήσθηκε, καὶ γλύτωσες μελωδώντας στὸν Ποι- ητὴ σου. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων μας. Μέ τὴν παρατάση τῶν ἄθλων σου (μέ τοὺς παρατετα- μένους ἀγῶνες σου) φάνηκες δένδρο πανύψηλο, πού σκιά- ζει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴ φλόγα τῆς ἀμαρτίας, οἱ ὅποιοι κραυγάζουν. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε, Θεέ τῶν πα- τέρων μας. Θεοτοκίον. Ἐσὺ πού δέχθηκες τὴ χαρὰ στὰ πάναγνα σπλάχνα σου, Θεοτόκε Ἁγνή, γέμισε ἀπὸ εὐφροσύνη τὴν καρδιά μου</p>
---	--	--	--

πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν
ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

«Ἄνυμνοῦμέν σε βοῶντες, χαίροις, Μάρτυς
Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν σου γάρ, ἡμῖν σὺ
δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄσυλον,
τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε
δοξαζόντων».

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θεσπέσιε,
Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς
σοὺς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ
κατήρησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν,
παναοίδιμε γενναίως.

Ὡς φωστήρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ
κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύνων καὶ
θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νοσημάτων τε, τῶν
ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν υἰεῖαν.

Θεοτοκίον.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἥλιος
πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντα
ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς
κραυγάζοντας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
τῆς σῆς κοιλίας.

Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 155-156).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἔτι σταζόμενος, τῶν
στιγμάτων τῶ κάλλει ὠραϊζόμενος, τῶ νικητικῶ,
εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, Θεῶ
παρέστης Μάρτυς.

διώχνοντας τὴν κατήφεια (τὴν κατσοφιά) τῶν παθῶν,
Παντοτεινὴ Παρθένε.

Τοῦ Ἁγίου Δεύτερος.

Σέ ἀνυμνοῦμε φωνάζοντας, χαῖρε, ἔνδοξε Μάρτυρα
Χαράλαμπε· διότι ἐσύ μᾶς ἐδώρισες τὴν ἀγία κεφαλή σου,
ὡς βρύση πού ἀναβλύζει πλοῦτο ἄθικτο (ἀνεξάντλητο),
πού εὐφραίνει τίς ψυχές αὐτῶν πού σέ δοξάζουν μέ πίστη.

Μεγαλύνουμε τὰ κατορθώματά σου, θαυμάσιε Μεγα-
λομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνες σου· διότι κατέ-
βαλες τὸν σεβασμὸ τῶν εἰδώλων καὶ κατήρησες γενναία
τὴν ἀλαζονεῖα τῶν δαιμόνων, ξακουσμένε.

Ὡς φωστήρας πάντοτε λαμπρότατος ἀνέτειλε γιὰ μᾶς
ἡ κάρα σου πού μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τοὺς κινδύνους καὶ
τίς θλίψεις τῆς σκοτεινῆς πλάνης, καὶ μᾶς λυτρώνει ἀπὸ
ὀλέθριες ἀρρώστιες καὶ δωρίζει τὴν υἰεῖα.

Θεοτοκίον.

Ἀνέτειλε ὁ μέγας καὶ ἀβασίλευτος Ἥλιος σέ ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ δικά σου σπλάχνα, καὶ φώτισε μέ
τό φῶς τῆς γνώσεως ὅλους πού κραυγάζουν εἶναι
εὐλογημένος, Πάναγνη, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 155-156).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἐνῶ ἀκόμη σταζόσουν μέ τὰ ρεύματα τῶν αἱμάτων
σου, ἐνῶ ἀκόμη στολιζόσουν μέ τὰ κάλλη τῶν στιγμάτων
(τῶν σημαδιῶν), στολισμένος μέ εὐπρέπεια μέ τό στέμμα
τοῦ νικητῆ, παρουσιάσθηκες, Μάρτυρα, στό Θεό.

<p>Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς καὶ γενναιότητα· ἢ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις, σοῦ τὴν λαμπρότατην, θεόφρον καρτερίαν.</p> <p>Τερεὺς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος καὶ στύλος ἄσειστος, ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης, θεόφρον Ἀθλοφόρε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὅ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρὶ σου ᾤκησεν Ἄχραντε, ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.</p> <p>«Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες· ῥύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».</p> <p>Ἔστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερεῆμιος οἰᾷ περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλινας Μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων, θωπείαις θυμοβόροις.</p> <p>Λῦσον τὰς σειρὰς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν αἰὲ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων</p>		<p>Τὰ πλήθη τῶν βασάνων δὲν σκέπασαν, Μάρτυρα, τὴν ἀνδρεία σου καὶ τὴ γενναιότητα· ἢ ἐναντίωση τῶν διωκτῶν (τῶν δημίῳ) σου, δὲν ἀμαύρωσε (δὲν ξεθώριασε), Θεόφρον (μὲ θεϊκὸ φρόνημα) τὴ δική σου λαμπρότατη καρτερία (ὑπομονή).</p> <p>Ἀναδείχθηκες πράγματι καὶ ἱερέας καὶ Μάρτυρας ἀκατανίκητος, στρατιώτης γενναῖος καὶ στύλος ἀκλόνητος, στήριγμα τῶν πιστῶν, ἀντίπαλος τῆς ἀσεβείας, Θεόφρον Ἀθλοφόρε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Αὐτὸς πού ἔκανε τὰ πάντα μὲ τό θεϊκὸ του θέλημα, θεληματικὰ κατοίκησε στὴν κοιλιὰ σου, Ἀμόλυντη, θέλοντας, νὰ ἀναπλάσει ἐμᾶς πού πέσαμε, τὸν ὅποιο ὑπερυψώνουμε σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.</p> <p>Μέγας βοηθὸς τῶν Ὁρθοδόξων καὶ Λυτρωτὴς ἀπὸ τοὺς κινδύνους ἀναδείχθηκες, πάνσοφε Χαράλαμπε· διότι πάντοτε λυτρῶνεις ὅλους ὅσοι προστρέχουν στὴ σεπτὴ κάρᾳ σου καὶ ζητοῦν διάλυση τῶν κακῶν καὶ ὑπερυψώνουν τὸν Χριστὸ στοὺς αἰῶνες.</p> <p>Στάθηκες στό στάδιο τοῦ Σεβήρου σταθερός, ὡς κάποιον διαμάντι, καὶ ὡς στύλος ἀμετάτρεπτος (ἀκλόνητος), ἔνδοξε Χαράλαμπε, κασί κήρυξες τὸν Χριστὸ Θεὸ καὶ ἄνθρωπο, καὶ δὲν ὑπέκυψες καθόλου, Μακάριε, στά καλοπιάσματα τῶν δολοφόνων.</p> <p>Λύσε, τίς σειρές τῶν δικῶν μου πταισμάτων, πού ὑμνῶ τὴν κάρᾳ σου, Χαράλαμπε, πού πηγάζει πάντοτε ρεύματα θεραπειῶν δωρίζοντας συγχώρηση σφαλμάτων καὶ λύ-</p>
---	--	--

ἄφρσιν ἔμοι δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σέ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σέ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τιμωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

«Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλίψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαυμαστε.

Ξεσομοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὄθεν σὺν παρρησίᾳ Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῶ Δεσπότη, καὶ Θεῶ χαίρων παρίστασαι.

Χαράς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἢ μνήμη σου τῶ κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντα φωταγωγοῦσα· ἦν ἐορτάζοντες, σχοίημεν πταισμάτων, ἰλασμὸν ταῖς ἰκειαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν

τρῶση ἀπὸ τῆ φοβερῆ νόσο, σ' ἐμένα πού σέ ὑμνολογῶ σέ ὄλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίο.

Ἀφοῦ σέ βρῆκε ὡς ῥόδο μέσα σέ ἀγκάθια, καὶ πανεύοσμο ἄνθος μέσα στίς κοιλάδες, καὶ πάναγγο κρίνο, Δέσποινα Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ὁ Νυμφίος σου (ὁ Χριστός) ἀπὸ ψηλά κατοίκησε μέσα σου, καὶ εὐωδίασε ὄλο τὸν κόσμο, ὁ ὅποιος σέ ὑπερυψώνει σέ ὄλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Οὔτε φωτιά οὔτε ξίφος, ἀλλὰ οὔτε θάνατος οὔτε διωγμός οὔτε θλίψη οὔτε πείνα οὔτε κίνδυνος οὔτε ἐπινόηση διαφόρων βασάνων μπόρεσε, νά σέ χωρίσει πράγματι ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Ποιητοῦ σου, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ἀφοῦ ἀπέβαλες τοὺς χιτῶνες τῆς νεκρώσεως (τό ὑλικό σῶμα) μέ τό ξέσχισμα τῶν σιδερένιων νυχιῶν, στόλισες τὸν ἑαυτό σου Ἀθλοφόρε, μέ τίς στολές πού προῆλθαν ἀπὸ τό αἷμα σου· γί' αὐτό μέ θάρρος, Μάρτυρα ἀήττητε (ἀνίκητε), στέκεσαι χαίροντας κοντά στόν Κύριο πάντων καὶ Θεό.

Ἡ μνήμη σου ἀνέτειλε στόν κόσμο ὡς αἰτία παροχῆς χαράς καὶ ἀληθινὰ θεϊκῆς λαμπρότητας ἀποδιώχνοντας τὴν τρικυμία τῶν παθῶν φωταγωγώντας ὄλους· αὐτὴν ἐορτάζοντας εἶθε νά ἔχουμε μέ τίς ἰκεσίες σου συγχώρηση σφαλμάτων.

Θεοτοκίο.

Θαλασσοταραχὴ τῶν παθῶν μέ συγκλονίζει, καὶ τρι-

κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστόν ἢ κυήσασα, χειρά μοι βοηθείας ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

«Ἄπαντες πιστοί, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων· ὁ δεσπόζων γάρ, μεγίστην χάριν ταύτη παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται, πᾶσι τοῖς προσψάουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος».

Γῆ καὶ οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι, τοῦ μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδεται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψάσει τῆς κάρας σου Ἐνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θεϊαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινηθεῖσαν αἵματι τοῦ θείου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ἵμνους παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε θεοχαρίτωτε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἴλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ

κυμῖα τῶν κακῶν μέ βυθίζει, Πάναγνη· Ἐσύ πού γέννησες τὸν κυβερνήτη Χριστό, ἄπλωσέ μου χέρι βοηθείας, σῶσε με, μόνη προστασία, αὐτῶν πού μέ πίστη σέ μακαρίζουν.

Τοῦ Ἁγίου. Δεύτερος.

Ὅλοι οἱ πιστοὶ ἅς πλησιάσουμε στὴν κάρᾳ τοῦ σεβάσμιου Μάρτυρα· διότι ὁ Κύριος ὅλων ἔδωσε σ' αὐτὴν πολὺ μεγάλη χάρη· γι' αὐτὸ διώχνει δαίμονες, παύει ἀρρώστιες, καὶ δωρίζει σέ ὅλους πού τὴν ἀγγίζουν εὐεξία (ὕγεια) καὶ δύναμη καὶ ἔλεος.

Ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός μένουν κατάπληκτα σήμερα ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ Μεγαλομάρτυρα· διότι ἐκδιώκονται πλήθη δαιμόνων, καὶ στοὺς ἀσθενεῖς δίνεται δύναμη σωματική, καὶ ἡ λοιμική ἀσθένεια (ἢ πανοῦκλα) σταματᾷ μέ τό ἀγγιγμα τῆς κάρας σου, Ἐνδοξε.

Ἄς σταθοῦμε μέ εὐλάβεια στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἅς προσκυνήσουμε τὴ σεβάσμια κάρᾳ τὴν ἀληθινὰ θεϊκὴ καὶ ἄξια ὕμνων, πού κοκκίνισε μέ τό αἷμα τοῦ Ἁγίου Μάρτυρα, καὶ ἐκτελεῖ θαύματα παράδοξα, ἐπειδὴ στεφανώθηκε ἀπὸ τό χέρι τοῦ Παντοκράτορα.

Θεοτοκίον.

Δέξου ἀπὸ μᾶς ὕμνους, Χαριτωμένη ἀπὸ τό Θεό Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ὡς δῶρο ἀνταποδόσεως δώρισε τὴ δική σου χάρη σ' ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, πού μέ εὐλάβεια σέ ὑμνολογοῦμε, καὶ τὸν Χριστό τὸν ὁποῖο γέννησες κάνε τον γιὰ μᾶς, Κόρη, σπλαχνικό.

Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Πυρπολημένος μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ

Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως
μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον,
Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες,
καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων
Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα,
φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης
ἀτρώτους, κινδύνων ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ
εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).

Τροπάρια.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε,
καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ
θείου Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ
κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν
δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμῃσαι,
καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ ἀγία Τρισμάκαρ, αὐτὴν
καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώνων
σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν,
αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν,
ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου
Χαραλάμπους· διὸ περ λαμπρῶς, ἐορτάζει
κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν
Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Βασιλιᾶ τῶν πάντων, κατέβαλες μέ ἀνδρεία, Μακάριε, τὸν
ὑπερήφανο διάβολο, καὶ τὸν ἀπάνθρωπο τύραννο, τὸν πα-
ράφρονα Σεβῆρο, τὸν ἤλεγξες, ὦ Χαράλαμπε, καὶ ἔλαβες
τὸ μισθὸ ἀπὸ τὸν Κύριο τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καταφύγιό μας, τὸ καύχημα τῶν
Χριστιανῶν, φύλαγε, σκέπε τοὺς δούλους σου ἄτρωτους
ἀπὸ κάθε βλάβῃ· Βγάλε μας ἀπὸ τοὺς κινδύνους, ἐμᾶς ποῦ
μέ πόθο σ' ἐγκωμιάζουμε, καὶ ἀπὸ κάθε περίστασι χρησι-
μοποιώντας τις πρεσβεῖες σου πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸ σου.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43).

Τροπάρια.

Τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἐλάτε τρέξτε μαζί, καὶ
ἀσπασθεῖτε ὅλοι τὴν τίμια κεφαλή τοῦ Ἁγίου Χαραλά-
μπους, ἡ ὁποία κήρυξε τὸν Χριστὸ στό μαρτυρικό στάδιο
καὶ ἤλεγξε τὴν πλάνη τῶν ἀσεβῶν καὶ μεγάλυνε τὸν Κτί-
στη.

Τώρα βρίσκεσαι μαζί μέ τοὺς οὐρανίους Ἀγγέλους, καὶ
στέκοντας κοντά στήν Ἁγία Τριάδα, Τρισμακάριστε,
ίκετεύε την γιά μᾶς, οἱ ὁποῖοι τιμοῦμε μέ πίστη τὴν παν-
σεβάσμια κάρα σου, καὶ ζητοῦμε ἀπολύτρωση ἀπὸ τά δει-
νά.

Λαμπρὴ στή ἐμφάνιση καὶ πανένδοξη ἀνέτειλε στήν
Ἑλλάδα ἡ ἐορταστικὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους· γι'
αὐτὸ γιορτάζει μέ λαμπρότητα κατέχοντας τὴν πανσεβά-
σμια κεφαλή, ἡ ὁποία ἀνακήρυξε τὸ Χριστὸ ὡς Θεὸν καὶ
ἄνθρωπο.

Δόξα...

Ὡσπερ ἀλάβαστρον πλήρες, ἡ τίμια σου κάρα
θεσπέσιε, προχέει οἷόν τι μύρον πολύτιμον, τὰ
ιάματα, τοὺς τε πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ
τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν
πάντων ῥύεται, τὴν δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους
παντοίας· καὶ τὴν πανώλην λοιμικὴν
καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ
εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ
δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ
προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,
καὶ λύχνος αἰείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ,
ἐδείχθης Χαράλαμπε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ
τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν
σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῶ,
πρέσβευε σωθῆναι ἡμας.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Νοῦ.

Δόξα ...

Ὡς ἀλαβάστρονο μυροδοχεῖο γεμάτο, ἡ τίμια κάρα σου,
θαυμάσιε, χύνει μπροστά μας ὅπως κάποιο πολύτιμο μύ-
ρο τίς θεραπείες· καὶ εὐωδιάζει θαυμάσια τοὺς πιστοὺς,
καὶ αὐτοὺς πού τὴν πλησιάζουν μέ πίστη, τοὺς
ἀπαλλάσσει ἀπὸ ὅλα τὰ δεινά· καὶ καταπαύοντας τὴ βρω-
μερῆ πλάνη καὶ τίς διάφορες ἀσθένειες καὶ τὴ λοιμικὴ
πανούκλα, δωρίζει σέ ὅλους εὐρωστία (σωματικὴ δύναμη)
καὶ εἰρήνη καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σέ μακαρίζουμε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ σέ δοξάζουμε
οἱ πιστοὶ, ὅπως ἔχουμε χρέος, ἐσένα τὴν πόλη τὴν ἄσειστη,
τό τεῖχος τό ἀπόρητο, τὴν προστασία πού δέ ραγίζει, καὶ
τὴν καταφυγὴ τῶν ψυχῶν μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ
λυχνάρι πάντα φωτεινὸ τῆς οἰκουμένης ἀναδείχθηκες,
σοφέ Χαράλαμπε, ἔλαμψες μέσα στό κόσμο μέ τό μαρτύ-
ριο, διέλυσες τό σκοτάδι τῶν εἰδώλων μακάριε, γί' αὐτό μέ
θάρρος πρέσβευε στό Χριστό, νά σωθοῦμε ἐμεῖς.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Νοῦ.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολή. (Β'. 1-10).

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέση. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γὰρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Κοντάκιο.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καί σπεῦσε νά ἰκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολή. (Β'. 1-10).

Παῖδί μου Τιμόθεε, νά παίρνεις δύναμη μέ τή χάρη πού ὑπάρχει στόν Ἰησοῦ Χριστό, καί ὅσα ἄκουσες ἀπό μένα μέ πολλούς μάρτυρες, αὐτά νά τά ἐμπιστευθεῖς σέ πιστούς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θά εἶναι ἱκανοί, νά διδάξουν καί ἄλλους. Ἐσύ λοιπόν κακοπάθησε ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανένας πού εἶναι στρατευμένος δέν ἐμπλέκεται μέ τίς ὑποθέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, γιὰ νά ἀρέσει σ' αὐτόν πού τὸν στρατολόγησε. Καί ἂν κάποιος ἀθλεῖται, δέν στεφανώνεται, ἂν δέν ἀθλήσῃ νόμιμα, τίμια. Ὁ γεωργὸς πού κοπιᾶζει, αὐτός πρῶτος πρέπει νά παίρνει ἀπό τοὺς καρπούς του. Βάλε καλά στό νοῦ σου, αὐτά πού σοῦ λέγω· εἶθε ὁ Θεός νά σοῦ δώσει σύνεση σέ ὅλα. Νά θυμᾶσαι τὸν Ἰησοῦ Χριστό, πού ἀναστήθηκε ἀπό τοὺς νεκρούς, πού κατάγεται ἀπό τὴ γενιά τοῦ Δαυΐδ σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιό μου, γιὰ τό ὅποιο κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλά ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν μπορεῖ νά δεθεῖ. Γι' αὐτό ὅλα τά ὑπομένω γιὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ὥστε καί αὐτοὶ νά ἐπιτύχουν τὴ σωτηρία, ἢ ὅποια προσφέρεται μέσῳ τοῦ

Εὐαγγέλιον.

Κατά Ἰωάννην. (ΙΕ'. 17-ΙΣΤ'. 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, Ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν

Ἰησοῦ Χριστοῦ μαζί μέ αἰώνια δόξα.

Εὐαγγέλιο.

Κατά Ἰωάννην. (ΙΕ'. 17-ΙΣΤ'. 2).

Εἶπε ὁ Κύριος στούς Μαθητές του· αὐτά σᾶς παραγγέλλω, γιά νά ἀγαπιέστε μεταξύ σας. Ἄν ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ, νά γνωρίζετε, ὅτι ἐμένα ἐμίσησε πρίν ἀπό σᾶς. Ἐάν ἦσασταν ἀπό τόν κόσμο, ὁ κόσμος θά ἀγαποῦσε τό δικό του πρᾶγμα· ἐπειδή ὅμως δέν προέρχεσθε ἀπό τόν κόσμο, ἀλλά ἐγὼ σᾶς διάλεξα ἀπό τόν κόσμο, γι' αὐτό σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος. Νά θυμᾶσθε τό λόγο πού σᾶς εἶπα· δέν ὑπάρχει δούλος ἀνώτερος ἀπό τόν Κύριό του. Ἐάν καταδίωξαν ἐμένα, κι ἐσᾶς θά σᾶς καταδιώξουν· ἂν τήρησαν τό λόγο μου, θά τηρήσουν καί τό δικό σας. Ἀλλά ὅλα αὐτά θά τά κάνουν ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου, γιατί δέν γνωρίζουν αὐτόν πού μέ ἔστειλε. Ἄν δέν εἶχα ἔλθει καί μιλῆσει σ' αὐτούς, δέν θά εἶχαν ἁμαρτία· τώρα ὅμως δέν θά ἔχουν πρόφαση γιά τήν ἁμαρτία τους. Ὅποιος μισεῖ ἐμένα, μισεῖ καί τόν Πατέρα μου. Ἐάν δέν εἶχα κάνει τά ἔργα (τά θαύματα), τά ὅποια κανένας ἄλλος δέν ἔκανε, δέν θά εἶχαν ἁμαρτία· τώρα ὅμως καί εἶδαν καί μίσησαν κι ἐμένα καί τόν Πατέρα μου. Ἀλλά ὅλα αὐτά ἐγιναν, γιά νά ἐκπληρωθεῖ ὁ λόγος πού εἶναι γραμμένος στό Νόμο τους, ὅτι μέ μίσησαν δωρεάν, ἄδικα. Ὅταν ὅμως ἔλθει ὁ Παράκλητος, τόν ὅποιο ἐγὼ θά σᾶς στείλω ἐκ μέρους τοῦ Πατρὸς, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τό ὅποιο ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα, Ἐκεῖνος θά δώσει μαρτυρία γιά μένα· καί σεις βέβαια δίνετε μαρτυρία, διότι εἴσθε μαζί μου ἀπό τήν ἀρχή. Αὐτά σᾶς τά εἶπα, γιά νά μὴ σκανδαλισθεῖτε καί κλονισθεῖ ἡπίστη σας. Θά σᾶς ἀφορίσουν, θά σᾶς

<p>ὕμᾱς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.</p>			<p>ἀποβάλουν ἀπό τίς συναγωγές τους· ἀλλὰ θά ἔλθει καιρός πού κάθε ἕνας πού θά σᾶς θανατώσει, θά νομίσει ὅτι προ- σφέρει λατρεία στό Θεό.</p>
--	--	--	---